



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Cæsarijs Conf. 27. Augusti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

27. Aug. martyres erogassent, ex his florâ laurâque AVRE-
LIAE per somnum visæ utriusque præmium operæ
martyrii palmam sunt pollicitæ. Non fefellit tam
sanctus Morpheus. Ducti ad supplicium cum plu-
rimis aliis (ex quibus uni scala in cælum se porri-
gens viam scilicet ostendit) caput truncandum
pro fide præbuerunt, duplici dehinc titulo beati,
cum & conjuges & martyres audiunt, iidemque
& casti & fortes. *Ex Surio.*

*O quam beata mens, qua propter sui innocentiam
in conspectu invictissimi æternique Regis astare non
veretur, & ad quam velut in proprium thalamum
caelestis festivè declinat sponsus! S. Laur. Iust. de
cast. con. c. 14.*

S. CÆSARIUS CONF. 27 Augusti

Quisquis flores aut fragra legis inter Poetarum
vireta, heu! cave tibi; *latet anguis in herbâ.*
Vides indormire CÆSARIUM serpentis amplexi-
bus? Non Æsculapius erat hic, sed Apollo; profa-
nus inquam codex, cui noctem quandoque invi-
gilabat ille, cum precibus debuisset. In somnis
ostendit cælum, serpentis, non libri volumina esse,
quibus incuberet. Quare manibus hæc excussit.
Tu quoque, quæ in sinu hos angues, imò in oculis
geris legendo, cavebis, iterum moneo, juvenis.
Cæterum puer CÆSARIUS non semel prætextam
posuit, ut pauperes hanc acciperent, domi deinde
spoliatum se à prætereuntibus commentus, cum
interim ultrò in has prædonum manus accurre-
ret. E mundo cum abiret, inconsultis id parenti-
bus (ne viam obsiderent) fecit. Abhinc mundo
mortuum quis negabit, quandoubi Abbas ad
Episcopatum Arelatensem quærebatur, tumulo-
quo se absconderat, fuit extrahendus? Multis se-
pius

pius calumniis appetitus, exilio multatus, vinculis oneratus, unis tamen beneficiis semper certavit. Certè calumniatorem lapidibus obuendum seruavit, civicamque ex hoste meruit. Rex ipse Theodoricus cum reum ad tribunal vocasset, ubi ad instar Angeli splendens intuitus est, habere exinde patronum suum apud DEVM maluit. Eius dona (uti & vasa sacra vestesque) omnia in captiuorum subsidia dilapidavit, veros Ecclesie thesauros animos esse reputans. Abiit tandem motuus è vivis, cum prius ipse mortuum ad vivos reduxisset. *Ex Lippelos.*

Demonum cibus est carmina Poëtarum, seculari sapientia, Rhetoricorum pompa verborum. Hac sua omnes suavitate delectant, & dum aures versibus dulci moderatione currentibus capiunt, animam quoque penetrant, & pectoris interna devincunt.
S. Hieron. in parab. ul. prod.

S. MARGARITA VIDVA. 28. Augusti.

Nobilem hanc MARGARITAM fortuna ad gregis, quem paupercula pascibat, pedes abiecit. Et tamen splendor illius ex ipso celo Christum accivit, ut pauperem & ipse indutus stipem peteret. Nec abavit illa, sed panem, quem unicuique habebat, illi tradidit non parvo lucello. Nam continuo Christus ex oculis abiens suavissimo odore MARGARITAM perfudit. Hoc interim probè profusa cum domum deinde venisset, & mater negaret in penu panem esse, protulit tamen inde MARGARITA talem, qui candore & sapore celum loqueretur, famemque non familie modo, sed totius vicinitatis unicus placaret. A morte mariti (nam habere coegerant parentes) tota in pietatis